

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 18Csp/48/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122246175
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Krzysztofek
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2024:6122246175.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Michaelou Krzysztofek v právnej veci sporu žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: R. Q., W.. XX.XX.XXXX, M. F. L. XXXX/X, M., zastúpená: JUDr. Peter Vachan, advokát, so sídlom Advokátskej kancelárie Pavla Mudroňa 1191/5, Žilina, o zaplatenie 15.699,12 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovaná **m á** voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ō v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 11.02.2022 domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 15.699,12 Eur, úrok vo výške 3.486,89 Eur, úrok z omeškania vo výške 1.638,91 Eur a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 15.618,12 Eur od 08.04.2021 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13.11.2020 medzi postupcom Všeobecná úverová banka, a.s. a žalobcom a na základe Žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 07.04.2021 postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanej. Žalovaná bola v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovanou dňa 26.08.2014 Zmluvu č. 008885511250814, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov. Na základe zmluvy postupca poskytol žalovanej peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a VOP. Podľa žalobcu zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere. Žalovaná napriek opakovaným výzvam postupcu, v ktorých ju postupca upozorňoval v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, neplnila v stanovených termínoch splátky, čím porušila svoju povinnosť podľa zmluvy. S ohľadom na skutočnosť, že sa žalovaná dostala do omeškania so splácaním úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, pričom bola súčasne upozornená v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, postupca v súlade s príslušnými ustanoveniami zmluvy k 14.03.2019 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, pričom vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 20.824,92 Eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 15.618,12 Eur, z riadneho úroku vo výške 3.486,89 Eur, z úroku z omeškania vo výške 1.638,91 Eur a z poplatkov vo výške 81,- Eur.

Žalovaná po postúpení pohľadávky nevykonala žiadne úhrady. Žalobca si uplatnil i úrok z omeškania počnúc dňom 08.04.2021, t. j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

3. Ako dôkazy žalobca predložil Rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 13.11.2020, žiadosť o postúpenia a prevod zo dňa 07.04.2021, prílohu k Zmluve o postúpení pohľadávok, Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ č. 008885511250814 zo dňa 26.08.2014, Európske informácie o spotrebiteľskom úvere týkajúce sa konverzie dlhu, Údaj o hodnote ročnej percentuálnej miere nákladov a o priemernej ročnej percentuálnej miere nákladov k spotrebiteľskému úveru, žiadosť o flexipôžičku, výzvu na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 14.03.2019 adresovanú R. Q., výzvu na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 14.03.2019 adresovanú žalovanej, doručenkú, Cenník VÚB, a.s. Občania platný od 01.06.2014, Všeobecné obchodné podmienky VÚB, a.s. na poskytovanie spotrebných úverov fyzickým osobám - občanom, splátkový kalendár, tretiu upomienku - pokus o zmier zo dňa 21.01.2019, pokus o zmier zo dňa 15.04.2021, Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 15.04.2021, pokus o zmier zo dňa 13.01.2022, podací hárok, podklady k preukázaniu skúmaniu bonity.

4. Okresný súd Banská Bystrica sp. zn. 27Up/158/2022 dňa 09.03.2023 vydal platobný rozkaz, ktorým rozhodol, že žalovaná je povinná do 15 dní odo dňa doručenia tohto platobného rozkazu zaplatiť žalobcovi istinu 15.699,12 Eur, úrok vo výške 3.486,89 Eur, úrok z omeškania vo výške 1.638,91 Eur a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 15.618,12 Eur od 08.04.2021 do zaplatenia alebo v tej istej lehote podať odpor.

5. Proti platobnému rozkazu podala žalovaná odpor, ktorý odôvodnila tým, žalobca v podanom žalobnom návrhu neuviedol, akým spôsobom bola skúmaná bonita klienta. Zmluva tiež neobsahuje obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, čo má za následok, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov. Podľa žalovanej zmluva konkrétne neobsahuje obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. i) a písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z.. Keďže podľa názoru žalovanej právny predchodca žalobcu nepostupoval pri skúmaní bonity s odbornou starostlivosťou, nebol oprávnený požadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, a preto vyhlásenie mimoriadnej splatnosti je potrebné považovať za neplatný právny úkon a keďže došlo k postúpeniu tzv. živého úveru, postúpenie pohľadávky je neplatný právny úkon, keďže v rozpore s § 17 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. sa postúpila pohľadávka, ktorá nebola po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa nestala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Žalovaná tiež uviedla, že poslednú výzvu pred zosplatením ako aj vyhlásenie úveru za predčasne splatný treba považovať pre neurčitosť v zmysle § 37 Občianskeho zákonníka za neplatné právne úkony, keďže v nich nie je jednoznačne uvedené pre omeškanie s ktorou mesačnou splátkou bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru. V takomto prípade žalobca nepreukázal splnenie podmienok v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách a zároveň tiež došlo k postúpeniu tzv. živého úveru, keď neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. Žalobca zároveň nepreukázal doručenie tretej upomienky a preto došlo k postúpeniu tzv. živého úveru, čo je v rozpore s § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. a teda zmluva o postúpení pohľadávky je neplatný právny úkon. Zo strany žalobcu nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru do zročnosti najbližšej nasledujúcej splátky v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka a preto z tohto dôvodu neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky), a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky, a to kumulatívne. Žalovaná poukázala i na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/151/2018 zo dňa 08.01.2019. Keďže žalobca podľa žalovanej nepreukázal platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti a existencie výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, nepreukázal ani lehotu 90 dní a preto neboli splnené podmienky v zmysle citovaného zákonného ustanovenia a žalobca nemá v konaní aktívnu vecnú legitimáciu.

6. Žalobca sa k odporu žalovanej vyjadril v tom zmysle, že odborná starostlivosť pri posudzovaní schopnosti žalovanej splácať úver (t. j. pri posudzovaní bonity) bola zachovaná. V rámci kontraktačného procesu nedošlo k porušeniu žiadnej povinnosti veriteľa. Výsledkom daného posúdenia schopnosti žalobcu splácať úver bol jednoznačný záver o jej platobnej spôsobilosti/schopnosti splácať daný úver.

Veriteľ je pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať úver povinný brať do úvahy dobu, na ktorú sa úver poskytuje (veriteľ zohľadňuje maximálne dobu splatnosti úveru, ktoré stanovuje Národná banka Slovenska), príjem spotrebiteľa (§ 7 ods. 1 ZoSU) a účel poskytnutého úveru. Spotrebiteľ (v tom čase spolu s ešte žijúcim spoludlžníkom) v žiadosti o úver deklaroval príjem spolu vo výške 1.740,- Eur: - R. Q. príjem vo výške 540,- Eur - R. Q. príjem vo výške 1.200,-Eur. Spotrebiteľ v žiadosti o úver rovnako deklaroval druh zamestnania ako samostatne zárobkovo činná osoba, spoludlžník deklaroval zamestnanie ako technický pracovník, spoločné bývanie v ich vlastníctve (bez hypotéky), rodinný stav vydatá/ ženatý. Poskytovaný spotrebiteľský úver slúžil na vyplatenie existujúcich záväzkov - refinančný spotrebiteľský úver. Spotrebiteľ v žiadosti o úver deklaroval existujúce záväzky, určené na refinancovanie, čo rovnako vyplýva aj zo Zmluvy: spotrebiteľský úver na iné účely, zostávajúca výška úveru 19.300,- Eur, spotrebiteľský úver na iné účely, zostávajúca výška úveru 600,- Eur, spotrebiteľský úver na iné účely, zostávajúca výška úveru 1.700,- Eur, povolené prečerpanie, úverový rámec vo výške 1.600,- Eur (z ktorého sa bralo do úvahy 3%), povolené prečerpanie, úverový rámec vo výške 1.500,- Eur (z ktorého sa bralo do úvahy 3%), kreditná karta, úverový rámec vo výške 2.000,- Eur (z ktorého sa bralo do úvahy 5%). Výpočet disponibilného zostatku z príjmu bol teda realizovaný nasledovne: 1.740,- Eur (príjem) - 0,- Eur (existujúce záväzky) = 1.740,- Eur. Disponibilný zostatok je vyšší ako splátka schvaľovaného úveru. Mesačná splátka úveru predstavovala sumu 328,97 Eur. Žalobca preto zastáva názor, že žalovaná mala dostatočnú finančnú rezervu na splácanie poskytnutého úveru. Poskytovateľ úveru postupoval s odbornou starostlivosťou v súlade s ust. § 7 ZoSu a zobral do úvahy všetky informácie, ktoré mu toto ust. ukladá vziať do úvahy. V prípade ak veriteľ nahliadol do úverového registra, nedošlo k porušeniu povinnosti veriteľa posudzovať schopnosť spotrebiteľa splácať poskytnutý úver. Rovnako ak disponoval veriteľ informáciou o rodinnom stave, výdavkoch a príjmoch, nemožno konanie veriteľa posúdiť ako „hrubé porušenie povinností“. Zákonodarcu ukladá poskytovateľovi úveru brať do úvahy jeho príjmy a výdavky alebo nahliadnuť do príslušnej databázy a nestanovuje naplnenie týchto predpokladov kumulatívne. Je preto podľa žalobcu potrebné uzavrieť, že v konkrétnom prípade došlo k preukázaniu riadneho postupu podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úveru. Žalobca zároveň poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9Co/44/2021 zo dňa 25.08.2022.

Žalobca ďalej uviedol, že v zmluve o úvere je hneď v časti I. Základné podmienky uvedená výška úrokovej sadzby (8,50 % p.a.) a podmienky jej uplatnenia (fixná počas celej lehoty splatnosti úveru). Nakoľko je v zmluve o úvere dojednaná fixná úroková sadzba, žalobca bez ďalšieho tvrdil, že zmluva o úvere obsahuje náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) ZoSU. Pokiaľ ide o predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, tie sú upravené v § 19 a v prílohe k zákonu č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy o úvere. Úlohou predpokladov pre výpočet RPMN je určiť zložky, ktoré majú byť zahrnuté v celkových nákladoch spojených s úverom a zohľadnené pri výpočte RPMN a tiež zabezpečiť, aby bola RPMN počítaná konzistentne v záujme lepšej porovnateľnosti jednotlivých ponúk. Ide o predpoklady ako to, že úver bol čerpaný riadne, spotrebiteľ plní svoje zmluvné povinnosti včas a pod. Túto zákonnú požiadavku podľa názoru žalobcu plne napĺňa Zmluva o úvere v čl. 3 „ročná percentuálna miera nákladov“ pričom v rovnakom čl. Zmluvy o úvere sú uvedené aj údaje vstupujúce do výpočtu. Nikde v ZoSÚ sa nenachádza požiadavka na uvedenie vzorca výpočtu RPMN. Napokon, uvedený vzorec nie je pre priemerného spotrebiteľa zrozumiteľný a nemá preňho žiadnu výpovednú hodnotu. Zároveň žalobca uviedol, že právna úprava ohľadom náležitostí spotrebiteľskej zmluvy, t. j. ZoSÚ, okrem iného aj náležitosť RPMN, je transponovanie smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48ES z 23.04.2008 (ďalej ako „Smernica“), ktorá vo svojom článku 10 ods. 2 písm. g/ uvádza nasledovne: „Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery;“ a preto právny názor o povinnosti obsiahnuť podrobný rozpis a dosadenie jednotlivých veličín do vzorca na výpočet RPMN by bol v rozpore so zrozumiteľnosťou a stručnosťou náležitostí uvedených v spotrebiteľskej zmluve. Žalobca poukázal i na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/128/2018 zo dňa 25.04.2019. Predmetná Zmluva o úvere obsahuje podľa žalobcu tiež informáciu o výške schváleného úveru, počte mesačných splátok, výške mesačných splátok, termínu prvej a poslednej splátky úveru, úrokovú sadzbu, ako aj celkovú čiastku ktorú mala žalovaná zaplatiť.

Ku dňu 01.04.2021 postúpil postupca na žalobcu pohľadávku zo Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ v celkovej výške 20.824,92 Eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 15.618,12 Eur, z poplatkov vo výške 81,- Eur, z riadneho úroku vo výške 3.486,89 Eur a z úroku z omeškania vo výške 1.638,91 Eur v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok.

Žalobca tiež poukázal na skutočnosť, že právny predchodca žalobcu dodržal všetky podmienky, ktoré mu ukladá ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalovaná bola v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bolo preukázané, že žalovaná bol právnym predchodcom žalobcu opakovane vyzvaná na úhradu omeškaných splátok a to: 1/ výzvou zo dňa 21.01.2019 - Tretia upomienka Pokus o zmier, ktorou bola žalovaná v zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upozornená na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, ku ktorej žalobca priložil podací hárok, ako doklad o jej odoslaní, 2/ výzvou označenou ako „Výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom“ zo dňa 14.03.2019, ku ktorej žalobca priložil kópiu doručky prevzatej zásielky, preukazujúcej jej doručenie žalovanej. Výzva pred zosplatením úveru a samotné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti nemusia obligatórne obsahovať údaj o splátke, pre neuhradenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti. Takáto obsahová náležitosť týchto listín nevyplýva zo žiadneho zákonného ustanovenia. Existenciu takejto povinnosti žalobca odmietol. Povinnosť informovať dlžníka o splátke, pre ktorú došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti, sa nenachádza v ust. § 53 ods. 9 OZ, ktoré hovorí o povinnosti upozorniť dlžníka na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, pričom od tohto upozornenia do dňa vyhlásenia mimoriadnej splatnosti musí uplynúť minimálne 15 dní a zároveň o tom, že v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti musí byť dlžník v omeškaní minimálne tri mesiace, ani v ust. § 565, ktoré hovorí výlučne o povinnosti predčasnú splatnosť dohodnúť, a ani v ust. 103 OZ, ktoré hovorí výlučne o osobitnom okamihu, od ktorého začne plynúť premlčacia doba. Žalobca v tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 19CoCsp/13/2022 zo dňa 28.09.2022 a uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12CoCsp/31/2020 zo dňa 25.02.2021. Na základe uvedeného považoval žalobca za nesporné, že pôvodný veriteľ svoje právo na zosplatenie pohľadávky uplatnil v súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a zároveň v konaní bolo preukázané, že žalovaná bola v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve banky v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a teda bolo preukázané, že zo strany právneho predchodcu žalobcu nedošlo k porušeniu ust. § 92 ods. 8 ZoB. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 01.04.2021 postúpil postupca Všeobecná úverová banka, a.s. na žalobcu pohľadávku voči žalovanej spolu s jej príslušenstvom a všetkými právami s ňou spojenými voči žalovanej. Žalobca v konaní preukázal postúpenie pohľadávky zmluvou o postúpení pohľadávky spolu s prílohou, je teda nesporné aktívne legitimovaný v konaní. Pokiaľ ide o preukázanie doručenia oznámenia o postúpení pohľadávok žalovanej, uvedená skutočnosť nemá vplyv na samotnú aktívnu legitímáciu žalobcu. Žalobca zastáva názor, že aj prípadné nepreukázanie doručenia oznámenia o postúpení pohľadávok žalovanej, resp. dlžníkovi, nemá vplyv na nárok žalobcu ako veriteľa voči žalovanej, nakoľko táto skutočnosť by mohla mať v zmysle ustanovenia § 526 OZ vplyv len na skutočnosť, voči komu dlžník splní svoj záväzok, teda voči postupcovi alebo postupníkovi. Žalobca podaním zo dňa 15.04.2021 žalovanej oznámil postúpenie pohľadávky a zároveň žalovanú vyzval na úhradu dlžnej sumy, o čom boli súdu predložené dôkazy, a to oznámenie o postúpení pohľadávky spolu s podacím hárkom. K doručovaniu vyššie uvedených listín žalobca uviedol, že je právne irelevantné, či ich žalovaná aj skutočne prevzala, nakoľko pri hmotnoprávných úkonoch platí podľa § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka tzv. teória dôjdenia, v zmysle ktorej sa nevyžaduje, aby bol úkon aj reálne doručený, ale postačuje, že sa dostal do dispozičnej sféry adresáta. Žalobca poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/129/2010 zo dňa 28.01.2011, rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8Co/53/2012 zo dňa 30.03.2012 a rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12CoCsp/9/2020 zo dňa 22.04.2021, rozsudok Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 5CoCsp/67/2021 zo dňa 14.04.2022, rozsudok Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 2CoCsp/83/2021 zo dňa 30.11.2021, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 11CoCsp/36/2021 zo dňa 30.11.2021.

7. Dňa 07.08.2019 bolo súdu doručené vyjadrenie žalovanej. Vo vyjadrení uviedla, že spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje, avšak táto povinnosť nezabavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Veriteľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet, a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (t. j. konkrétne príjmy, konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť, stravu, príp. nezaopatrené deti). Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje skúmanie bonity klienta s odbornou starostlivosťou, t. j. vyžaduje vyšší stupeň obozretnosti a odbornosti. Zákonnú podmienku uvedenú v § 7 ods. 1 ZoSÚ, t. j. „s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“ je potrebné vykladať tak, že nepostačuje zo strany spotrebiteľa len uvedenie výšky príjmov a výdavkov,

ale od veriteľa sa vyžaduje, aby poskytnuté informácie analyzoval a vyhodnocoval. Pri získavaní relevantných informácií pritom veriteľ musí vychádzať nielen z informácií dodaných spotrebiteľom (ktoré majú byť aj preukázané relevantnými listinami), ale aj z informácií, ktoré veriteľ získava z iných dostupných zdrojov, tak aby získal objektívny obraz o finančnej situácii spotrebiteľa. Právny predchodca žalobcu nepreveril úverovú záťaženosť v príslušnom úverovom registri, nezískal hodnoverné informácie o výdavkoch žalovanej na živobytie, ubytovanie, stravu, náklady na energie a keďže pri uvádzanom príjme poskytol žalovanej úver, jednoznačne nepostupoval s odbornou starostlivosťou. Žalovaná bola v čase poskytnutia úveru dlžníkom voči viacerým veriteľom. Právny zástupca žalobcu nemal preukázané, aká suma ostane žalovanej na živobytie po odpočítaní všetkých nákladov na živobytie a teda nepostupoval s odbornou starostlivosťou a neskúmal dostatočne schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. V tejto súvislosti poukázala žalovaná na rozsudok Krajského súdu Prešov zo dňa 27.10.2016 sp. zn. 6Co/171/2016.

Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka za predpokladu, že postúpenie pohľadávky prebehlo v súlade so zákonom. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky), a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky, a to kumulatívne. Žalobca preukazuje splnenie podmienok v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách odkazom na tretiu upomienku, táto upomienka neobsahuje žiadny text, ktorý by dlžníka upozorňoval na možnosť postúpenia pohľadávky, táto upomienka predstavuje výzvu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a nie výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Rovnako tiež ani výzva na predčasné splatenie úveru nie je výzvou v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, čo potvrdzuje rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 3 Co/151/2018 zo dňa 08.01.2019 a tiež neobsahuje žiadny text, ktorý by dlžníka upozorňoval na možnosť postúpenia pohľadávky, ide teda o oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka a nie o výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Podľa názoru žalovanej za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno považovať výzvu pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti ani oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, keďže neobsahujú upozornenie na postup v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, čo potvrdzuje rozsudok Krajského súdu Košice zo dňa 21.05.2020 sp. zn. 1Co/301/2019. V danom prípade za výzvu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka možno považovať tretiu upomienku - pokus o zmier, žalobca však nepreukázal doručenie tejto tretej upomienky, resp. dôkaz o snahe o doručenie tejto upomienky. Žalobca ako dôkaz o doručení tretej upomienky predložil poštový podací hárok, pričom poštový podací lístok bez presného označenia a identifikácie zásielky nepreukazuje odoslanie ani doručenie tretej upomienky, žalobca teda nepreukázal ani odoslanie ani doručenie tretej upomienky. Keďže neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, predžalobnú upomienku ako aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti treba považovať za neplatné právne úkony, a preto, že žalobca nepreukázal existenciu výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, zároveň keďže v čase postúpenia pohľadávky ešte nenastala konečná splatnosť úveru, došlo k postúpeniu tzv. živého úveru, čo je v rozpore s ustanovením § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, a preto rovnako zmluva o postúpení pohľadávky je neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, žalobca teda nepreukázal splnenie podmienok pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách a v konečnom dôsledku žalobca nemá v danom konaní aktívnu vecnú legitímáciu. Vyššie uvedené potvrdil aj Krajský súd Nitra v rozsudku zo dňa 06.05.2021 sp. zn. 9CoCsp/6/2021.

8. Podľa § 290 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

9. Podľa § 297 CSP, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak

a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa,

b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

10. Súd vykonal dokazovanie vyššie uvedenými listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, keď pojednával v neprítomnosti žalovanej a jej právneho zástupcu, ktorí svoju neprítomnosť ospravedlnili a

súhlasili, aby sa pojednávalo a rozhodlo vo veci v ich neprítomnosti, pričom z vykonaného dokazovania zistil súd nasledovný skutkový stav:

11. Právny predchodca žalobcu a žalovaná uzatvorili dňa 26.08.2014 Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ č. 008885511250814, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej úver vo výške 25.000,- Eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť 120 mesačnými splátkami vo výške 328,97 Eur, a to k 09. dňu v mesiaci s tým, že dátum prvej platby bol stanovený do 09.09.2014. V zmluve bola dohodnutá ročná úroková sadzba 8,50 %, ročná percentuálna miera nákladov bola uvedená vo výške 8,74 %, priemerná RPMN 12,08 % a celková čiastka úveru 37.046,41 Eur. Konečná splatnosť úveru bola určená na deň 09.08.2024. V zmluve v bode 3.6 bolo uvedené, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Obchodné podmienky, ktorými sa riadia zmluvné strany vo veciach, ktoré nie sú osobitne upravené v tejto úverovej zmluve.

12. Zo Všeobecných obchodných podmienok VÚB, a.s. na poskytovanie spotrebných úverov fyzickým osobám - občanom vyplynulo z časti IX. upravujúcej podmienky požadovanej predčasnej splatnosti úveru (okamžitá splatnosť úveru) zo strany banky a iné podmienky z bodu 1, že banka je oprávnená požadovať, aby dlžník vrátil celú poskytnutú sumu úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti dohodnutým v úverovej zmluve ak je dlžník v omeškaní s úhradou viac než dvoch splátok alebo jednej splátky počas obdobia dlhšieho než tri mesiace a bol na ich zaplatenie písomne vyzvaný s upozornením na právo banky odstúpiť od úverovej zmluvy.

13. Upozornením - treťou upomienkou zo dňa 21.01.2019 bola žalovaná VÚB, a.s. vyzvaná na okamžité zaplatenie sumy vo výške 993,16 Eur. Žalovaná bola zároveň upozornená, že v prípade, ak nedôjde k úhrade uvedenej dlžnej sumy banka je oprávnená požadovať, aby žalovaná vrátila celú poskytnutú sumu úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti dohodnutým v zmluve o úvere.

14. Výzvou na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 14.03.2019 právny predchodca žalobcu žalovanej oznámil, že nakoľko napriek predchádzajúcim upomienkam neuhradila dlžnú pohľadávku banky z titulu zmluvy o úvere, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky VÚB, a.s. pre poskytovanie úverov, vyhlásila banka predčasnú splatnosť úveru vrátane príslušenstva so zostatkom 17.526,69 Eur, z toho istina vo výške 16.805,50 Eur, úroky vo výške 619,94 Eur a poplatky vo výške 101,25 Eur. Právny predchodca žalobcu zároveň vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy v lehote do 7 kalendárnych dní od doručenia tejto výzvy. Výzva bola žalovanej doručená dňa 02.04.2019.

15. Všeobecná úverová banka, a.s. a žalobca uzatvorili dňa 13.11.2020 Rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej bola pohľadávka, ktorá je predmetom tohto konania postúpená žalobcovi.

16. Na pojednávaní dňa 19.04.2024 právny zástupca žalobcu uviedol, že sa pridrižiava všetkých svojich doterajších vyjadrení. Žalobca ďalej k veci uviedol, že podľa jeho názoru v konaní riadne preukázal poskytnutie finančných prostriedkov žalovanej, ktoré sa žalovaná zaviazala splatiť v pravidelných mesačných splátkach, čo však neurobila, preto ju právny predchodca žalobcu vyzýval na úhradu omeškaných splátok, k čomu však nedošlo a preto postupca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a odstúpil pohľadávku na žalobcu. Pokiaľ ide o námietky žalovanej, žalobca k výkladu ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktorým argumentovala žalovaná, uviedol, že tento výklad poskytnutý žalovanou bol jednoznačne a s určitosťou odmietnutý NS SR a to napr. v uznesení sp. zn. 9Cdo/165/2022 zo dňa 27.09.2023, v ktorom NS SR odmietol akékoľvek špekulácie ohľadom extenzívneho výkladu ust. a vytvárania akýchkoľvek požiadaviek na formu alebo obsah výzvy banky voči svojmu klientovi. V tomto rozhodnutí NS SR zároveň priamo konštatoval, že pokiaľ je v podaní, ktorým sa vyhlásila mimoriadna splatnosť, dlžník zároveň aj vyzvaný na zaplatenie konkrétnej pohľadávky, tak uvedené spĺňa všetky náležitosti a podmienky § 92 ods. 8 zákona o bankách. Pokiaľ ide o doručovanie výzvy pred zosplatením, ktoré žalovaná rovnako namietala, nakoľko podľa jej názoru podací hárok Slovenskej pošty nie je dostatočným dôkazom, žalobca poukázal na uznesenie NS SR sp. zn. 4Cdo/90/2023 zo dňa 29.11.2023: “Dovolací súd vzhľadom na vyššie uvedený záver odvolacieho súdu konštatuje, že právny záver, že žalobkyňa nepreukázala, že predmetné výzvy žalovanému nedoručila, keď neakceptoval podacie hácky po ich podaní na poštovú prepravu na adresu žalovaného, kt. žalobkyňa doručovanie výziev preukázala v tomto prípade, nie je správny.” V následnom texte NS SR konštatoval, že právne posúdenie odvolacieho súdu je v rozpore s jeho ustálenou rozhodovacou praxou a zrušil takéto

rozhodnutie. V ďalšom žalobca uviedol, že pokiaľ ide o skúmanie bonity žalovanej a spoludlžníka, tak v tomto smere súdu predložil žiadosť o úver, z ktorej vyplývajú príjmy, výdavky, údaje o rodinnom stave, zamestnaní, bývaní a iné, pričom rovnako súdu predložil aj potvrdenia o dopyte do Sociálnej poisťovne, ako aj výpis z úverového registra bankových informácií, pričom všetky dostupné údaje následne zhodnotil a dospel k záveru, že zostatok príjmov s vysokou rezervou postačuje na splácanie úveru, ktorý bol poskytnutý výlučne na refinancovanie iných úverov a žalobca v tomto smere osobitne upozorňuje na skutočnosť, že mesačné úverové zaťaženie sa týmto refinancovaním znížilo takmer o polovicu, inými slovami refinancovaním všetkých úverov sa dlžníkom znížili ich mesačné splátky takmer o polovicu. Len pre úplnosť si žalobca dovoľil dať do pozornosti, že s ohľadom na námietky žalovaných ohľadom skúmania „domáceho rozpočtu“, ako aj existencie tejto spornej otázky v iných konaniach a súčasne neexistencie aktuálnej judikatúry NS SR, sa obrátil na Národnú banku SR ohľadom poskytnutia stanoviska k povinnosti veriteľa skúmať domáci rozpočet a teda výdavky bežných spotrebiteľov, ktoré nie je možné overiť žiadnymi dostupnými a zákonnými prostriedkami, pričom Národná banka SR listom zo dňa 14.03.2024 vo svojom stanovisku uviedla, že z právnej úpravy, tak vnútroštátnej ako aj medzinárodnej, nevyplýva povinnosť veriteľa, aby pri skúmaní bonity bol povinný zisťovať skutočný domáci rozpočet spotrebiteľa. Tento názor predstavuje právny názor orgánu dohľadu aplikácie práva a gestora opatrenia Národnej banky SR. Zmluva zároveň splňa všetky náležitosti a bonita bola skúmaná nielen žalovanej, ale aj jej spoludlžníka, pričom všetky povinnosti žalobca preukázal a teda skúmal aj príjmy, ktoré overil v dopyte do Sociálnej poisťovne, ako aj u zamestnávateľa. Overil výdavky žalovanej, ktoré overil dopytom do úverového registra, rovnako mal k dispozícii údaje o rodinnom stave žalovanej a ďalších iných, mnohých skutočností.

17. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

18. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

19. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „OBZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

20. Podľa § 369 ods. 1 OBZ, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia. Ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

21. Podľa § 502 ods. 1 ObZ, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

22. Podľa § 52 ods. 1 až 4 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (1) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. (2) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (3) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (4).

23. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

24. Podľa § 2 písm. d) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

25. Podľa § 9 ods. 2 písm. i) a j) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

26. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

27. Podľa § 7 ods. 1 a 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. (1) Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom. (2)

28. Podľa § 11 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

29. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

30. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

31. Podľa § 524 ods. 1 a 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. (1) S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené. (2)

32. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách (ďalej len „ZoB“) (v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

33. Podľa § 17 ods. 1 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky), práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

- ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a
- prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

34. Podľa § 17 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky), práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

- prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a
- ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver na blízku osobu spotrebiteľa, a to na základe písomnej žiadosti spotrebiteľa.

35. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

36. Súd na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že žalobe nie je možné vyhovieť, ale je potrebné ju v celom rozsahu zamietnuť pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

37. Medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou vznikol uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere právny vzťah, ktorý je od jeho vzniku nevyhnutné posudzovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch), keďže zmluva o úvere je tzv. absolútny obchod a zároveň právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaná vystupovala ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti.

38. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 13.11.2020 došlo k postúpeniu pohľadávky z predmetnej zmluvy zo spoločnosti Všeobecná úverová banka, a.s. ako postupcu na spoločnosť žalobcu ako postupníka.

39. V súvislosti s otázkou platného postúpenia pohľadávky súd poukazuje na skutočnosť, že v konaní nebolo preukázané, že by pohľadávka pôvodného veriteľa voči žalovanej bola splatnou, či už z

dôvodu konečnej splatnosti alebo z dôvodu zosplatenia. V tretej upomienke zo dňa 21.01.2019 banka upozorňuje žalovanú na to, že je v omeškaní s plnením, s tým, že v prípade okamžitého neuhradenia dlžnej sumy je banka oprávnená využiť ust. § 565 OZ a vyhlásiť úver za predčasne splatným a žiadať od žalovanej úhradu celej úverovej pohľadávky, avšak žalobca nepreukázal doručenie uvedenej výzvy zo dňa 21.01.2019 žalovanej, a teda táto výzva ani nemohla vyvolať voči žalovanej žiadne účinky.

40. Podmienkou platného postúpenia pohľadávky vyplývajúcej z predmetnej zmluvy v zmysle § 17 ZoSÚ je, že sa postupuje pohľadávka po konečnom termíne splatnosti alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred týmto termínom. Na druhej strane, postúpenie pohľadávky v rozpore s citovaným ustanovením má za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky z úverovej zmluvy, z ktorého dôvodu nemôže byť žalobca v spore aktívne vecne legitimovaný.

41. S poukazom na uvedené, pohľadávka z predmetnej zmluvy bola postúpená na žalobcu zmluvou zo dňa 13.11.2020 bez toho, aby sa stala splatnou pred termínom postúpenia, a preto nebola preukázaná výnimka zo zákazu prevodu práv vyplývajúcich zo zmluvy na tretiu osobu v zmysle § 17 ZoSÚ. Žalobca tak nepreukázal predpoklady pre platné postúpenie práv vyplývajúcich zo zmluvy, a teda ani predpoklady pre nadobudnutie týchto práv, čím mu v konaní chýba aktívna vecná legitimácia.

42. Súd dodáva, že k zosplateniu úveru by ani nemohlo platne dôjsť, a to z dôvodu, že žalobca v konaní nepreukázal, že veriteľ pri poskytnutí úveru konal s odbornou starostlivosťou (§ 7 ods. 1 ZoSÚ). Veriteľ bol pritom pred uzavretím zmluvy povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, keď mal brať do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru, pričom za hrubé porušenie povinnosti sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez relevantných údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

43. Žalobca predložil súdu iba výpis z úverového registra. I keď žalobca tvrdil, že príjem žalovanej bol overený dopytom do Sociálnej poisťovne a u zamestnávateľa, súdu takéto potvrdenie nepredložil (a to ani doklad o príjme žalovanej, ani jej spoludžníka). Žalobca nepreukázal, že by si pôvodný veriteľ za účelom posudzovania bonity od žalovanej vyžiadal doklady preukazujúce jej príjmy a výdavky a riadne zisťoval relevantné výdavky žalovanej, keď pri posudzovaní žiadosti o úver nebola v rámci mesačných nákladov žalovanej braná do úvahy žiadna suma. Žalobca súdu len uviedol, že jeho právny predchodca zistil, že žalovaná je vydatá, samostatne zárobkovo činná a dosahuje príjem 540,- Eur (spoludžník bol zamestnaný ako technický pracovník s príjmom vo výške 1.200,- Eur) a v úverovom registri má evidovaných 6 existujúcich záväzkov. O uvedených tvrdeniach žalobca nepredložil súdu žiaden dôkaz a zároveň ani nezdôvodnil, akým spôsobom jeho právny predchodca vyhodnocoval tieto údaje, keď posudzoval bonitu žalovanej pred poskytnutím spotrebiteľského úveru.

44. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje, avšak táto povinnosť nezbavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zisťiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Veriteľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet, a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (t. j. konkrétne príjmy, konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť, stravu, príp. nezaopatrené deti). Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje skúmanie bonity klienta s odbornou starostlivosťou, t. j. vyžaduje vyšší stupeň obozretnosti a odbornosti. Zákonnú podmienku uvedenú v § 7 ods. 1 ZoSÚ, t. j. „s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“ je potrebné vykladať tak, že nepostačuje zo strany spotrebiteľa len uvedenie výšky príjmov a výdavkov, ale od veriteľa sa vyžaduje, aby poskytnuté informácie analyzoval a vyhodnocoval. Pri získavaní relevantných informácií pritom veriteľ musí vychádzať nielen z informácií dodaných spotrebiteľom (ktoré majú byť aj preukázané relevantnými listinami), ale aj z informácií, ktoré veriteľ získava z iných dostupných zdrojov, tak aby získal objektívny obraz o finančnej situácii spotrebiteľa.

45. Pôvodný veriteľ vyššie uvedeným spôsobom nepostupoval (keď posudzoval schopnosť žalovanej splácať úver bez riadnych údajov o jej príjmoch a výdavkoch a bez dokladov o nich), čím hrubým spôsobom porušil svoje povinnosti stanovené v § 7 ods. 1 ZoSÚ. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ sa úver považuje v zmysle § 11 ods. 2 ZoSÚ za bezúčinný a bez poplatkov

a zároveň veriteľ nie je oprávnený vyžadovať od žalovaného jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Súd pritom poukazuje napr. na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 11Co/2/2019-106 zo dňa 27.11.2019, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/171/2016 zo dňa 27.10.2016. Z uvedeného vyplýva, že v tu prejednávanvej veci by bolo (ak by k nemu došlo) predčasné zosplatenie úveru vylúčené, a to s prihliadnutím na ustanovenie § 11 ods. 2 ZoSÚ.

46. Pokiaľ ide o námietku žalobcu, že poskytnutý úver slúžil na refinancovanie iných spotrebiteľských úverov a refinancovaním všetkých úverov sa dlžníkom znížili ich mesačné splátky na polovicu, súd v tejto súvislosti poukazuje, že táto námietka je irelevantná, nakoľko § 7 ods. 1 ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy neustanovoval žiadne výnimky, na základe ktorých by veriteľ nebol pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, čo znamená, že i v prípade refinancovania iných úverov bol veriteľ v zmysle § 7 ods. 1 ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, ktorou došlo k refinancovaniu úverov, povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

47. Z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní pre neplatnosť postúpenia pohľadávky (podľa § 39 OZ v spojení s § 17 ZoSÚ) bolo potom potrebné žalobu v celom rozsahu vo výroku I. rozsudku zamietnuť, a keďže žalovaná nie je povinná zaplatiť žalobcovi istinu, nemohla sa ani dostať do omeškania s jej zaplatením, a preto súd zamietol žalobu aj v časti úrokov z omeškania.

48. Súd dodáva, že rozhodnutie súdu v tu prejednávanvej veci nemôže byť prekvapivým rozhodnutím pre žalobcu, pretože súd na pojednávaní dňa 19.04.2024 v súlade s § 181 ods. 2 CSP konštatoval nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu, nedostatočné skúmanie bonity žalovanej pred uzavretím zmluvy, na čo žalobca mohol zareagovať a navrhnuť v konaní ďalšie dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. A zároveň uvedené sporovala počas priebehu celého konania i žalovaná. Vzhľadom na všetko vyššie uvedené tak tento rozsudok, ktorým súd žalobu zamietol, nie je možné považovať za prekvapivé rozhodnutie, ale za dôsledok neunesenia dôkazného bremena žalobcu o splatnosti dlhu. Súd pred vyhlásením uznesenia o skončení dokazovania dopytoval žalobcu i vzhľadom na predbežné právne posúdenie sporu, či má nejaké návrhy na doplnenie dokazovania, na čo žalobca odpovedal, že nemá, pričom žalobca už mal vedomosť, že splatnosť pred postúpením pohľadávky nepreukázal.

49. Súd zároveň poukazuje na to, že zákonnými podmienkami platného postúpenia pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy o úvere uzavretej medzi bankou ako veriteľom a klientom ako dlžníkom je nepretržité omeškanie klienta so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke v trvaní dlhšie ako 90 kalendárnych dní po tom, čo bol písomne vyzvaný bankou na plnenie, pričom tieto musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky.

50. Žalobca spolu so žalobou predložil výzvu zo dňa 14.03.2019, ktorú výzvu by bolo možné považovať za výzvu banky vyžadovanú ustanovením § 92 ods. 8 ZoB, pričom žalobca predloženou doručenkou zároveň súdu preukázal, že predmetná výzva bolo žalovanej i doručená a následne uplynulo viac ako 90 kalendárnych dní od tohto doručenia žalovanej, čo je podmienkou pre vznik oprávnenia banky postúpiť svoju pohľadávku voči žalovanej inej osobe, ktorá nie je bankou.

51. Súd zároveň dáva do pozornosti, že nakoľko zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá medzi stranami sporu má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) ZoSÚ, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy). Pristupujúc ku skúmaniu jednotlivých obsahových náležitostí zmluvy, súd zistil, že zmluva neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, a to celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítanú na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V zmluve je uvedená výška mesačnej splátky 328,97 Eur. Celkový počet splátok je 120. Celková čiastka, ktorú mala žalovaná splatiť je tak 39.746,40 Eur (328,97 Eur x 120 splátok) a nie čiastka 37.046,41 Eur, tak ako je uvedené v zmluve.

52. Súd dodáva, že cieľom ustanovenia § 11 v spojení s § 9 ZoSÚ je ochrana spotrebiteľa tak, aby dodávateľ bol povinný spotrebiteľovi ešte pred uzavretím zmluvy, priamo v nej, poskytnúť všetky relevantné údaje, na základe ktorých sa spotrebiteľ rozhoduje, či zmluvu o úvere uzavrie alebo nie, keďže uvedené údaje predstavujú informácie o podmienkach a nákladoch spojených s úverom a o

jeho povinnostiach, ktoré spotrebiteľ môže zväžiť. Vzhľadom k uvedenému, i keby došlo k platnému postúpeniu pohľadávky, v prejednávacom prípade by sa spotrebiteľský úver poskytnutý právny predchodcovou žalobcu žalovanej považoval v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) za bezúročný a bez poplatkov.

53. Zmluva obsahuje údaj o tom, že súčasťou zmluvy je aj poistenie úveru s mesačnou splátkou poistného vo výške 20,25 Eur, ktorá je zarátaná vo výške mesačnej splátky. Súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že spotrebiteľ má právo už pri uzatváraní zmluvy vedieť presne, koľko bude mesačne platiť, t. j. koľko peňazí mesačne vynaloží na splatenie svojho dlhu z konkrétnej spotrebiteľskej zmluvy. Pre úplnosť súd uvádza, že zo zmluvy a jej spoločných ustanovení nie je možné vyvodiť záver, že bola uzatvorená konkrétna poistná zmluva so základnými obsahovými náležitosťami v zmysle § 788 ods. 2 Občianskeho zákonníka (výška poistného plnenia, výška poistného, splatnosť poistného, stanovenie, či ide o jednorazové alebo bežné poistné, poistná doba, údaj o tom, či sa oprávnená osoba bude podieľať na výnosoch poisťovateľa a akým spôsobom, vymedzenie práv a povinností zmluvných strán, výška odkúpnej hodnoty, výber súboru poistenia klientom). Predovšetkým pre poistnú zmluvu je v zmysle § 791 ods. 1 Občianskeho zákonníka predpísaná písomná forma a v konaní nebola predložená žiadna písomná poistná zmluva so základnými náležitosťami (tzv. zákonné minimum). Žalobca tak tiež nepreukázal existenciu poistnej zmluvy, z ktorej by mu vyplývali nároky poistného.

54. Ďalšie argumenty žalobcu a žalovanej súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej už za nerozhodné, bez potreby sa s nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a pod.).

55. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

56. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

57. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

58. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (1). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (2).

59. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd aplikoval ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, keď žalovaná bola v konaní v celom rozsahu úspešná, čo v konečnom dôsledku znamená nárok žalovanej voči žalobcovi na náhradu účelne vynaložených trov celého konania v rozsahu 100% trov konania, o čom súd rozhodol vo výroku II. rozsudku. V konaní pritom nebol tvrdený a súd sám nezistil žiaden dôvod na aplikáciu ustanovenia § 257 CSP. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. m) CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z. z.).